

[Arbejdsministeren]

Det betyder naturligvis ikke, at det arbejdsløshedstal på 320.000, som vi har i øjeblikket, skal ned på 0, for der vil altid være en vis arbejdsløshed i kraft af den udvikling, der er i samfundet, fordi nogle er delvis tilknyttet en virksomhed og nogle er på vej fra ét job til et andet. Et arbejdsløshedstal på 100.000 tør jeg egentlig godt se på med megen sindsro; men det sidste par hundrede tusinde vil jeg bestemt ikke anse det for urealistisk at få væk, også i kraft af den demografiske udvikling i samfundet, altså dette, at der efterhånden bliver flere, der forlader arbejdsmarkedet, end der kommer ind på arbejdsmarkedet, i kraft af de små ungdomsårgange. Det gør en sådan situation mulig, hvis vi griber det rigtigt an her i Folketinget.

Jeg fornemmer, at der i stigende grad er en opfattelse af, at det problem, vi diskuterer her i dag: bekæmpelsen af arbejdsløsheden, skal løftes op over den almindelige partipolitiske tummel. Det er et problem, som på grund af sit omfang betyder, at vi er nødt til fra alle sider at være fordomsfri over for de forskellige tekniske løsninger, som skal tages i anvendelse. Jeg synes bestemt, at denne opfattelse har præget debatten i dag, og det synes jeg da er overordentlig positivt. Jeg føler selv, at det er umoralsk ikke at have fuld beskæftigelse som politisk målsætning, og derfor må vi arbejde på at komme så tæt på målet så hurtigt som muligt og i så stor udstrækning som muligt. Vi bør i alt fald konsekvent nægte at kapitulere over for arbejdsløsheden.

Jytte Andersen (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget. Der foregår som bekendt andre ting her i huset, som efterhånden begynder at mærkes også her i salen. Vi har ellers haft det forholdsvis fredeligt og roligt her indtil nu.

Men et par betragtninger synes jeg alligevel at jeg på Socialdemokratiets vegne er nødt til at anstille. For det første har debatten vel fra et flertals side understreget, at der er brug for to træk i udviklingen. Det ene træk er flere almindelige job og færre tilskudsjob og kunstige job. Det andet træk er det, fru Lone Dybkjær meget flot var inde på, nemlig en bedre fordeling af arbejdet gennem rotationsaftaler, uddannelsesaftaler, forældreorlov, måske også orlov til ikke formålsbestemte opgaver osv. Det er jeg

meget enig i, og jeg synes, det var en meget flot helhedsbetragtning, der lå bag det indlæg, som fru Lone Dybkjær holdt.

Der var dog en misforståelse i det, nemlig at når vi taler om det nye arbejdsmarked, det alternative arbejdsmarked eller det tredje arbejdsmarked, eller hvilket navn vi nu skal sætte på det, så indebærer det ikke, at det skal være et tredjeklasses arbejdsmarked. Det indebærer alene, at der er tale om, at vi måske kan udvikle nye typer af job i grænselandet mellem den offentlige og den private sektor, på det kulturelle område, på det miljømæssige område, på fritidsområdet, på det sociale område, men bestemt ikke noget, der er sådan en slags sekunda-arbejdsmarked.

Endelig et par betragtninger om noget af det, som arbejdsministeren sagde i første runde – det er jo efterhånden nogle timer siden – om aktiveringsindsatsen. Den indsats, vi har i dag, kommer for sent, den er for dårlig, der er for lidt perspektiv i den, og derfor skal der naturligvis – hvad enten der nu sker noget ude i sidegangen eller ej – laves om på aktiveringsindsatsen, så den gøres bedre og bliver mere nærværende for de ledige, der måtte have behov for den.

Og allersidst vil jeg sige omkring fleksibilitet, stive systemer og flaskehalse, som der også har været talt om her i løbet af dagen, at det er faktisk sådan, at ikke én eneste flaskehals har kunnet dokumenteres, når man har prøvet det. Sandheden om virkelighedens verden på arbejdsmarkedet er jo, at lønmodtagerne i dagens Danmark er utrolig fleksible, og der er ikke grund til at lave om på nogen regler af hensyn til flaskehalse i en situation, hvor lønmodtagerne er så fleksible, som de er, og hvor de ledige stort set er parate til at påtage sig det arbejde, der måtte byde sig. Problemet er alene, at vi ikke har arbejdspladser nok, og det er det, vi skal tage afsæt og udgangspunkt i.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg har fulgt med i debatten fra mit kontor, og jeg synes, den har været overordentlig interessant. Det er altid interessant, når vi, Folketingets politikere, beskæftiger os med noget, der eventuelt kunne nedsætte arbejdsløsheden.

Det, der får mig på talerstolen, er bemærkningerne fra arbejdsministeren om superopti-